

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Pénteken Julius 21 - dik napján, 1815 - dik esztendőben.

Frantzia Ország.

Az úgy nevezett *Wanderer* Bétsi ujság-
leveleknek 19 - ik Juliusi darabjában, kö-
vetkezendő hasonlítást lehet *Márius* régi
Római héros, és *Napoleon* közt olvasni,
melly egész Európában nagy figyelmetessé-
get gerjesztett a' Tudósok közt. E' kettő
közt nem annyira az ő elmebeli talentomai
mint inkább az ő hadi tettei ötlenek a' tu-
dós olvasóknak szemeik eleibe — *Cajus*
Marius születésére nézve Arpinumi Római
ember, első ifjuságában nagy hajlandóságot
mutatott a' hadi dolgokra, melly mindjárt
eleinte nagy figyelmetességet gerjesztett a'
vele egy korbeli emberekben, 's kivált-
képpen az ő nevelőiben. Mellyre nézve
mindjárt első ifjuságában a' politika dolgok-
nak olvasására és tanulására adta magát, és
leg elsőbben is olly hivatalt viselt, melly-
ben az ő vakmerő indulatját minden okos
ember által láthatta. *Cecilius* Főpolgármes-
ter tapasztalván az ő hadi talentomait elei-
től fogva igyekezett őtet előmenetelesíteni,
és a' midőn a' Numidusok királya *Jugurtha*
közt had támadott volna, őtet a' maga Le-
gátusává vagy inkább General - Lajtinantjá-
vá tette, magával Afrikába vitte, a' hol a'
maga vitéz tettei, alattvalói eránt való ked-
vezősége és minden hadi nyomorúságoknak
békességes eltürése által annyira megnyerte
a' katonáknak maga eránt való szereteteket,

hogy készek voltak érette utolsó tsepvére-
ket is feláldozni, 's végtére őtet fővezéreknek
sőt Consuloknak választották, és a' midőn
Rómába győzedelmi pompával visszatérte-
nek volna, őtet közönséges örömmel és meg-
elégedéssel fogadták. Méltó a' megjegy-
zésre, hogy mivel alacsony sorsból nagy
méltóságra lépett, a' nemességet nagyon
gyűlölte, és minden környülállásokban ki-
mutatta azt, hogy ő sokkal nagyobb barát-
ja legyen a' közrendnek, mintsem a' nagy
familiából született embereknek. Vitéz tet-
tei által, a' mint éppen most említettem
nagy hirt és nevet szerzett magának, mel-
lyet kiváltképpen való módon a' *Cimbrusok*,
Teutonicusok, és egyéb északi német or-
szági népek eránt nyilatkoztatottki. Az ő
alattvalóinak sokasága, rendkívül való nagy-
sága, 's erőssége, nagy félelmet okozott az
Olasz Országi lakosokban, elannyira, hogy
az a' félelem egynéhány száz esztendők
mulva is *terror cymbricusnak*, az az cym-
briai felelemnek neveztetett. Darab ideig
rosszúl viselték magokat az ellenséggel va-
ló háboruságban a' *Rómaiak*; de minek-
utánna ő az ő fővezéreké választatott vol-
na, egészen meglátorodtak, az ellenség
ellen vitézeket illető mérészséggel hartzoltak
's többüre mindenkor győzedelmeskedtek;
ő azon is iparkodott, hogy a' katonáinak
ő hozzá, mint fővezérekhez való bizodalmo-
kat szüntelen nevell esse, melly végre ő az

akkori babonás Romaiak eránt külömkülömbféle szemfényvesztő és jövendőlo mesterségekkel élt vala. Minekutánna elegendőképen hozzákészült volna, a' mostani *Arles* nevezetü város mellett a' *Teutonussokkal* megütközvén, azokon két nap alatt tökéletesen győzedelmeskedett: még is mindazáltal a' veszedelem egészen elhárítva nem volt. A' *Cimbrusok* nagy erővel a' felső Olaszország határán állottanak, 's kisebb hadiseregeket magok előtt vittek. *Márius* a' maga győzedelmes seregeivel oda érkezvén a' *Cimbrusokat* a' mostani *Vercelli* nevü városnak környékén egészen megverte, 's ez által az Olasz Országnek jövendőbeli sorsát meghatározta; mert ha ő elvesztette volna ezen ütközetet, azon egész félszigetet kirabolták volna a' barbarus hadiseregek. Ezen tselekedetére nézve *Márius* Róma városa harmadik felépitőjének nevezett, melly nevezet annál ditsősségesebb volt őreá nézve, mivel azt csak *Romulus* és *Camillus* viselték vala. Ezen háborúságok alatt ötször Consulságot viselt, és ekkor különös háladatosságból hatodikszor annak választatott vala. És ez volt azon egygyetlenegy példája annak, hogy annyiszor Consulságot viselt, melly külömben nem csak szokásban nem volt, hanem törvények által is megtiltatott a' Rómaiaknál.

A' Consulatust hatodikszor viselvén, *Metellust* a' maga jóltévőjét számkivetésbe küldötte; *Márius*, a' ki a' tábori lármaközt mind eddig élt vala, a' békességnek tsendességét el nem szenvedte. Azért is hadat keresett, 's meg is találta a' szövetségeseikkel való háborúba ezen tüzes kivánságának bétellyesítettését. De ez nem egyebet hanem az ő szerentséjének felfordittatására szolgáltatot alkalmatosságot. Egyszerre ugyan az ellenségein győzedelmeskedett, de azon ditsősségtől, mintha ő ezen veszedelmes háborút elvégzette volna, az ő vele hadakozó Vezérek által megfosztattatott. Még ekkor a' ditsősségkereséséről le nem mon-

dott vala; Ásiában *Mithridates* ellen hadat indított; de *Sylla* által megbuktattatott, a' ki szintúgy a' Fővezérségre vágyódván, őtet Olaszágból kikergette. Mindenfélől üldöztetvén, néhány jó barátjaival element Afrikába. Nem sokáig villongás Rómába támadván, a' maga pártosai által visszahivattatott. Mintegy 1000 katonáival visszaérkezvén, egy egészen felkészült hadi seregtől már várattatott, melynek segedelmével minden városokat, utólljára Róma városát is elfoglalta ismét Consulságra, ugyanint az akkori első Státusméltóságra emeltetett. De ezen nagy méltóságában őtet a' Rómába érkezett kedvetlen tudósítások megszorították; mert *Sylla*, a' ki *Mithridatest* már meggyőzte vala, sietett vissza hazájába, hogy a' békességnek szüntelen való háborgatóját *Máriust* megbolázhassa. *Márius* ugyan hadi seregeit küldötte ellene, de azolta megverettek. *Márius* ennekutánna azon megrettenthetetlen vitéz és bölts hadi vezér nem volt, a' millyennek magát annakelőtte kimutatta vala. Rettegő félelem gyötrötte őtet, 's éjjeli ijjedések, és azon a' meggyőzhetetlen, mind jobbanjobban eiközelgető ellenségétől való szorongattatása vetettek véget az ő életének. Egy Fél örültségben és olly kiáltozások 's tagmozdulások között, mint ha ütközetben volna, kiadta a' lelkét.

(A' többi következik).

A' Képviselek kamarájának ezen folyó holnap 1-ső napján tartatott ülésében egy Titoknok következő irást olvasott fel: „*Előülő Uram*, A' *Napoleon* Császárnak volt Könyvtárgondviselője kötelességének lenni tartja, az Urat tudósítani arról, hogy Eő Felsége néhány napokkal a' lemondása előtt azt a' kivánságot nyilatkoztattaki legyen, hogy a' *Trianomi*, mintegy 2200 kötetekből álló Könyvtárt, nem külömben Egyiptomnak nagy leírását, *Viscont* Ur Görög *Iconograpfiájával*, egyetemben magával a' jövendőbeli magánossá-

gába elvinni szándékozik (!). Ezen utolsó két munkának kiadattatása egyedül a Császár adakozóságából származott. Igen természetes dolog az, hogy ő magának egy nyomtatványt abból adatni kíván (!!). A mi a *Trianoni* könyvtárt illeti, ez csak egy kis része azoknak a könyveknek, mellyek az ő parantsolatjából a Császári palotában rakattattak vala. A még hátramaradandó könyveknek száma 60,000 kötetre megyen.

„Szerentsém vagyok, megkérni az Urat, hogy nekem a szükséges meghatalmazásokat adasson ahoz, hogy a fellyebb említett dolgokat elküldhessem. Buzgó tisztelettel maradok. Kélt *Párisban*, Jul. 1-ső napján 1815.“

Barbier.

Ezt az írást azon Commissióhoz útasította a Kamara, a melly arra kinevezett vala, hogy *Napoleonnak*, és az ő familiájának sorsáról jelentést tegyen a Kamarának.

A következő napon tartott ülésében ezen Képviselők Kamarájának, *Pollinhe* ur azon kommissiónak nevében e képpen szólott: „Uraim! Az a kommissió, mellyre az *Ura* azt bizták, hogy egy projectumot tegyen, melly szerint *Napoleon*'s az ő familiájának sorsát lehessen bátorságba helyeztetni, és a melly kommissióhoz az *Ura* azt a kívánást is utasították, mellyet *Napoleonnak* volt bibliothecarius kinyilatkoztatott vala igen rövid idő alatt azon állapotba helyeztetni magát, hogy az *Ura*nak módokat eleikbe terjeszthesse, a mellyeken *Napoleon* Császárnak a háládatosságnak azt az igasságos adóját lefizethessék, mellyel Francia Ország az ő nagy lekü magafelaldoztatása eránt taztozik. De a Császár az ő megvonulása helyére való elutazásakor nem vitt magával semmit egyebet a Nemzetnek ő hozzá való hajlandóságánál, melly Nemzetnek olly sokáig szerentséje vala, őtet a maga uralkodójának szemlélni; ő azon jnsáról lemondott, melly nekie kezé-

ben vala, hogy t. i. a maga sorsát Francia Ország sorsával öszszekaptsolhatta volna, és az elválásakor egyedül Francia ország sorsával foglalatoskodott; most ő azt kívánja, hogy a magános életének szempillantatait foglalatoskodásban tölthesse el, a melly őtet ollyan dolgokra főgná emlékeztetni, a mellyektől Francia Ország sem lehet idegen.

„*Napoleon* bibliothekarius az ő nevében 's az ő parantsolatjára azt kívánja, hogy neki a *Trianoni* palotában lévő könyvtár, nem külömben az *Egyiptom* nagy leírásának egy nyomtatványa, valamint a *Visconti* Ur Görög *Iconographiája* is általengedtesen. Ő azt előadja, hogy ezen két utolsó munkának nyomtatattatását a Császár adakozóságának köszönhetjük, és hogy a *Trianoni* könyvtár csak egy igen tsakély része azoknak a könyveknek, a mellyek *Napoleon* parantsolatjára a Császári palotákban kiállittattak vala, és hogy ezeknek száma 60000 darabnál is többre megyen.“

„A kommissió, melly a *Napoleontól* kinyilatkoztatott; és a bibliothecarius írásában beadott kívánságot közakarattal helybenhagyta, azon vélekedésben vagyok, hogy ezen kívánságot, mellyet ő valamely vizsgálás alá vetni szükségtelennek itélt, minden ellenvetés nélkül be kell bétellyesíteni.

„Az is méltónak tartatott lenni a megjegyzésre, hogy *Egyiptom*nak nagy leírása három kötetekből álljon, és a negyedik ezután fog ki adattatni.“

„A kommissio azt illeti, hogy a Francia Nemzet igasságszeretősége, és méltósága kívánja, hogy a Császárnak ezen utolsó kötet is, melly az egész munkának tökéletes voltához, szükséges általengedtesen (!!). Mellyre nézve a Kommissió magát kötelesnek lenni tartja, következő resolutionalis projektumot a Kamara eleibe terjeszteni:

1. Tzikkely. A Kormányozó kommissio fogja *Bonaparte Napoleonnak* azon mint-

egy 2200 kötetekből álló Könyvtárat, a' melly a' *Trianoi* várban találtatik, nem különben egy nyomtatványt az *Egyiptom leírásáról* kiadatott könyvből, és *Visconti Görög Iconographiájából*, haladék nélkül által engedni.

2. A' Kormányozó kommissio fogja *Bonaparte Napoléonnak* az utolsó kötetet az Egyiptomi leírásból, mihelyt az kiadattatik, megküldeni.

„E' jelenvaló resolutio a' *Pairek* kamarájával, és a' kormányzók kommissiójával közöltessék.“

Ezek után azon fontos resolutión tanátskoztak, melly is közakarattal elfogadtatott.

~~~~~

E' folyó holnap 6-dikán költ Brüsseli tudósítások szerint, Eő Fels. Frantzia Király ugyan ezen holnap 3-ikának estvéjén 11 órakor *Róyeból, Senlisbe* ment vala. A' maga *Chateau-Cambresisből* (Belgytomból) elmenetele előtt következő hirdetményt tétetett Eő Felsege közöuségessé:

„*Lajos*, Isten kegyelméből 's a' t. Azon időpontjától fogva, hogy a' leggonoszabb próbatétel, a' legmegfoghatatlanabb elárulás által segítettén, az Országunk haladék nélkül való elhagyására bennünket kényszerített, azon veszedelmekről mindúntalan gondolkodtunk, a' mellyek titeket fenyegettek, ha ti azon kegyetlen 's törvénytelen uralkodó igáját magatokról leráznia nem igyekeznétek. Mi sem a' mi, sem a' mi familiánkét nem akarjuk öszve egyelíteni azokkal az eszközökkel, a' mellyekkel az Isteni gondviselés az árulásnak megbüntetésében élt vala. De most, minekutánna a' mi szövetségeseinknek hatalmas erőlködéseik a' tyrannus szolgáit elszélesztették volna, térünk nagy sietséggel a' mi Státusainkba vissza, hogy ott azon Constitutziót, mellyet mi Frantzia Országunk adtunk vala, ismét helyreállithassuk, minden eszközök által, mellyek tsak a' mi hatalmunkban állanak, hogy a' fellázadás-

nak, és arra szükségesképpen következett háborúnak súlyait meggyógyítsuk, hogy a' mi hűséges jobbágyainkat megjutalmazhassuk, a' gonoszokat a' fennálló törvények szerint megbüntethessük, végtére hogy a' mi Királyi székünk körül azon számtalan Francziákat öszvegyűjthessük, a' kiknek hűsége, bátorsága, 's készsége annyi 's olly édes vigasztalást öntött vala.“ Költ *Chateau-Cambresisben*, Jun. 25-ik napján, 1815-ben, a' mi Országlásunknak huszonegyedik esztendejében. *Lajos*. A' Király parantsolatjára: *Feltre* Herzeg, Minister 's hadi Státustitoknak.

Marsiliai tudósítások szerint, minek-előtte ezen városban a' fejer zászló felszurattatott és 18-ik *Lajos* királynak kikiáltott volna, ott igen véres verekedések történtek a' hűséges polgárok, és *Bonaparte* katonái között, de ezek meggyőzettek, 's utólljára kéntelenek voltak magokat az erősségekbe vonni. A' holtaknak száma 155-re tétetetik, ezek nagyobb részént mamelukok és *Marsiliaban* mint őrző seregek voltak.

A' *Bernai* 30-ik Juniusi és 1-ső Juliusi tudósítások a' Párisi ujságok utánn ezeket írják: A' Kormányozó biztosságnak előülője, *Fouché* azt jelentette a' két kamarának, hogy az ellenség a' főváros környékein mútogatja magát, és hogy az északi armádának minden korpusai parantsolatot vettek, hogy magokat *Páris* körül helyheztessek. Ez a' nyilatkoztatás nagy félelmet okozott. Mellyre nézve a' *Seinci* Departament' Prefektusa egy 29-ik Juniusi hirdetményében azt mondja, hogy az idegen hadi seregek a' fővárostól nem messze álljanak, 's nem sokára annak kőfalai alatt fognak megjelenni, és biztatja a' Párisiakat, hogy meg ne ijedjenek, hanem tsendességben 's égygyességben maradjanak meg.

A' képviselők kamarájának egyik tagja azt projectálta egy emlékeztető irásában, hogy 18-ik *Lajos* Király hivattasson vissz-

sza; erre a' kamarában nagy zenebona és heves vetélkedés támadott vála, de a' mellynek még is tsak a' vólt a' vége, hogy ezen projektumnak iróját azért semmi veszedelmbe ejteni nem lehet, mivelhogy minden képviselőnek szava szabad; sőt szentnek is tartatik.

A' 18-ik Juniusi tsatának elvesztése után *Bonaparte* 40 óráig se nem evett, se nem szollott semmit. Egyszer a' *Laon* felé való úton *Meu-Jeute* mellett megállapodott; innét ment *Berry-au-Bacba*; innen az *Aisne* vize mentében menvén *Beaurieuxban* két óráig maradott. A' trónusról való lemondása után 25-ikben utazott *Párisból Malmaisonba*, 's ott *Otto* Urnak visszajövetelét béakarta várni, a' ki 24-iknek éjtzakáján mint *meghatalmazott alkudozó* követ, *Londonba* küldetett vála; az utozásának czélja a' volt, hogy az Angliai kormányzékától, *Bonaparte* 's az ő familiájának számára menedékhelyet kinyerjen, azonban pedig *Havre* nevezetű kikötőhelyben az elútozáshoz szükséges készületek tétettenek vála. *Bonaparte Lucian* pedig, a' mint mondják ismét *Rómába* vissza fog menni — A' Párisi *Moniteur* már azolta azt jelentette, hogy *Bonaparte* valóban a' *Havrei* kikötőhelyből elutazott, és a' *Brüsseli* ujságlevelek is bizonyítják, hogy e' f. holnap 3-ikán *Plymouthi* (Anglia Országban) kikötőhelybe megérkezett légyen.

A' Tsatamezőkről.

Tegnap azt a' bizonyos tudósítást vetjük, hogy Frantzia Király Eő Felsége e' f. h. 8-ának délutáni 3 órakor a' népnek kimondhatatlan örvendezése alatt a' maga *Párisba* való bemenetelét tartotta, és *Tuileria* palotába bészállott légyen. A' nemzeti testörzők felszurták a' fejer kokárdát. Az egész *Páris* városa a' legpompásabb módon kivilágosított. *Fouché*, a' mint mondják, Politziaministernek neveztetettki.

F. M. Hertzeg *Schwartzenberg* a' maga fő hadiszállásával e' f. h. 11-ik napján

Diensvillébe (*Brienne* és *Vandouves* között) megérkezett vála, és 15-ikén *Fontaineblauban* lenni szándékozott. *Ferdinand* Eő királyi Fő herczegségének fő hadiszállása 11-ikén volt *Briennében*. F. M. Hg. *Wrede* *Sens* felé vette volt az útját. — Az e' f. h. 3-ikán végbe ment, megegyezés következtében magát a' *Loire* háta megé vonó frantzia ármádától való általszökés irtóztató.

A' Párisi e' f. h. 7-ikén költ ujságlevelek szerint, *Bonaparte* ugyan ezen holnap 2-ikán *Niort* városán *Rocheport* felé keresztül utozott. Hanem ugyan azon ujságlevelek azt is beszélnek, hogy már egy-néhány napoktól fogva Angliai fregattok *La Rochelle* körül ő reá leselkednek.

A' *Báseli* 9-ik Jul. tudósítások szerint *Talleyrand* Ur első ministerségre, *Duc de Richelieu* hadi ministerségre, *Báró Louis* a' külső dolgokra ügyelő ministerségre, és *de la Rochefaucauld* Herczeg Justiceministerségre 18-ik *Lajos* királytól emeltettek.

A' Képviselők kamarájának e' f. h. 2-dikán tartatott ülésében, egy a' Prusszusokkal *Versailles* és *Páris* között történt megütközéséről szóló bulletin olvastatott fel, melly szerint *Verrieres* mellett egy erős Prussziai tsapat minden pontjaiban megverettetett, és a' *Versaillesi* úton sok holtakat és sebbe esteket hagyott maga után. Az is foglaltatik benne, hogy *Versailles* mellett két Prussziai Huszárregementek semivé tétettek és sok fogságra esteken kívül 1000 lovat kaptak légyen a' Frantziák.

A' felső Rhenusi szövetséges ármádának Főhadivezerek F. M. Hg. *Schwartzenberg* a' maga *Saarburgban* lévő főhadiszállásáról e' f. holnap 3-ik napján következő napiparantsolatot hirdettettki: „A' midőn mi Frantzia foldre léptünk egy közösleges hirdetmény által adtuk tudtára a' frantzia népnek, hogy a' szövetséges hadi

seregek a' tsendes polgárokat oltalmazni, és egyedül a' *Bonaparte* katonái ellen viaskodni fognak; hogy ők minden tartományokkal, a' mellyek ő ellene magokat ki nyilatkoztatják, barátságosan bálni, és az ő pártosain kívül senkit ellenségöknek nem fognak tartani."

„Az ő hűnös próbatételét az Egek meg szégyenítették. A' *Bonaparte* Fr. Országba való visszajövele, annak 60,000 fia i vesztésében állott, a' kik minnyáján megérdemlettek volna, hogy egy igasságosabb ügyért való viaskodásban elessenek. Egyetlenegy napon a' maga ármadájának egész leiket elvesztette; hogy a' maga telhetetlen ditsósság keresésének áldozzon, a' Státuszgazdagságának még hátra levő részét elpazérolta. Ő az, a' ki Fr. Országra ezen szerentsétlenséget, és az idegen hadi seregeknek itt létekekkel öszvekaptsolt terheket hozta. Az által, hogy azon földet, a' mellyet ő emberi áldozatokkal bélepetett, ide hagyni akár, igyekszik az Európa 's Frantzia Országának igasságos boszszúállásától megmenekedni."

„Ezen háború, a' mellyet ő felingerlett vala, megfogja találni a' maga célját. Mi azt várjuk birodalmasan, hogy a' szövetséges ármadáktól elfoglaltatott departementeknek lakosai a' kik tsendességnek és rendnek megtartása és az ármadák tartatásokra elkerülhetetlenül szükséges adózásoknak pontos általadatások által ezen, rövid ideig ő reájok szállott terheket megkönnyebbíteni igyekezni fognak. Azonban szükségesnek tartván, az illy rendtartáshoz megkívántató intézeteket megtenni, hogy t. i. a' tsendes polgárok meg oltalmaztathassanak, az ármadának kiszolgáltatása bátorságba helyezettessen, és az igasságos büntetések által minden gonosz tselekedetek, a'

mellyekbe a' vak pártosság, avagy a' prédálásnak reménysége némelly személyeket ejthetne, megakadalyoztattassanak, parantsoljuk, a' mint következik: —

1) Az ármada korpusainak fővezérjei és a' Generálisok fogják a' legszörössabb katoná fenytéket az ő embereik között fenn tartani. Mind az, valami a' katonai rendelések ellen való lészen, a' törvények szerint, keményen büntetessék meg. 2) A' requirálások minden rendtartás mellett történnenek meg. A' kommissáriusok 's a' t. mindenféle szállításokról nyugtató levelet adjanak a' községeknek. 3-or Ezen nyugtató levelek aláíratassanak mindenkor. Méltó dolog lévén, hogy azok a' tsendes lakosok, a' kik az egész Fr. Országának közönséges dolgát 's annak terheit nagyobb részig, mint sem mások viselik, azon lesznek a' szövetséges Fejedelmek, hogy a' Fr. országi magában igasságos kormányzékttől azt ki nyerhessék, hogy a' békességnek helyreállittatása utánn azon terheket megismérje, és az egész Országra eloszsa annak igasságos megfontolása utánn. 4). A' közönséges rendtartásnak ellenségei ellen való kemény intézetek is nem külömben szükségesek lévén, parantsoljuk, hogy a' szabados korpusokhoz tartozó minden személyek a' fegyvereiket letegyék. Ezen fegyverek a' minden kantonokban ahoz ki neveztetendő személyeknek általadattni fognak. 5) A' városoknak lakosai tartoznak három nap alatt lakhelyeikbe vissza jönni, a' Prefektusok 's a' t. fogják az eltávoztaknak neveiket annak igaz okaival egygyütt feljegyzeni. A' városokra ejtet hadi adók beszédésében leginkább azok szenvedni fognak, a' kik méltó ok nélkül a' városból eltávoztak vala. *Folytatását lásd a' Toldalékban.*

Jul. 18-dik napján adtak 100 Forint Huszas pénzért 327 forintot Váltótzedulában. Egy Csász. aranyért 14 forintot 51 krt.

Honnyi Levelek, Tudósítások, és Egyebek.

Nro. 39.

A' Magyar Kurir 58 - dik darabjához.

Végezte az újságban a' 342 - ik lapon félbe maradott Proklamátziónak.

6). Minden frantzia lakos a' ki fegyveres kézzel, a' nélkül hogy valamely reguláris korpushoz tartozna, találtatik, mint a' köztsendesség háborgatója, agyon lövetetik. 7) Azok a' Városok és faluk, melyek fegyveres kézzel magokat védelmezik, megégettessenek, azok a' házak, a' mellyekből lövések történnek, és a' reguláris fr. katonák által elfoglaltatva nem voltak, lerontattassanak, és azoknak lakosai fogságba vétetessenek, mig a' a' bünösöket kinem vallják. 8) A' községek az ő határjaik között történt bünös tselekedetekről tartoznak számot adni; minden letartoztatott kurirért, és minden agyonöletett katonáért fognak 10,000 frankot fien, 's a. t.

Török Birodalom.

A' Török Országi kuriroknak, a' kik közönségesen Tatároknak neveztetnek, keményen megtiltatott, hogy a' Diván irásain kívül semmi idegen leveleket, zatskópénzeket, vagy utazókat magokkal másuvá ne vigyenek; melly parantsolat a' hogy annál szorosabban végbe vitetődjön, ennek utánna minden Török kurirok kötelesek lesznek Konstanczinápolyba való visszaterésekkor a' Fényes Porta palotája előtt kotsijokról leszállani, vagy másuvá való küldetésekről kotsijokra ott felülni. Egyszersmind arról is szoros parantsolat adatottki, hogy a' Török kuriroknak passuslevelekből azoknak neveik ki ne hagyattassanak, és lepetséltessenek, sőt azon helységnek neve is, a' hova fognak küldettetni, világosan felirattasson.

B é t s.

Tegnap úgymint e' folyó Julius 20 - dikkán estve 10 és 11 óra közt itt Bétsben rettenetes égi háború volt. A' Leopold városában lévő felső hidnál a' kanálison, a' menykő irtóztató ropogással leütven két férjfit és egy aszszony személyt meg ölt.

Magyar Ország.

Magyar országról azt írják, hogy ott is a' hives és essős időjárása, melly kivált a' szöllőnek ártalmas, nagy aggodalomba ejtette légyen a' lakosokat. Továbbá azt írják, hogy Trentsin, Liptó, és Zólyom Vármegyék határaikon a' közelebb mult hetekben majd térdig érő hó esett légyen.

Szalk Szent Mártonyból Junius 12 - dikkén: Ezen a' környéken a' hónap elmeneletétől fogva egész Junius közepéig legyszernél többször semmi esső nem lévén, szörnyü szárazság uralkodott, ugy annyira, hogy mind az őszi, mind pedig és kiváltképpen a' Tavaszi vetés igen kevés reménységgel táplál bennünket. — Azomban Junius 21 - ik napján délutánni 3 és 4 óra közt 10 latos 16 latos, Duna Pentelén és Rátz-Almásón Fejér Vármegyében pedig 1/14 fontos és 12/4 fontos nagyságú rettenetes Jég essővel az égi tsatornák megeredvén, azolta a' mindeu napi essözések 's a' 30 - ik Juniusra viradó éjjel történt felhőszakadás e' miatt pedig a' lapályos helyeken megnevekedett vizek és a' Dunának rendkívül való áradása olly félelmes állapotba helyheztetett bennünket, és egész tájéunkat, hogy méltán tartunk attól, hogy gabonáinkat, mellyet is a' hallatlan nagyságú de

ritka és kevés ideig tartó Jég esső meghagyott; a' maga valójából hirtelen kirohanó Duna vize semmivé teszi, a' minthogy már őszi és tavaszi vetéseinknek a' Dunához közeléblévő részét, 's kaszálló réteinken takarított és baglyában lévő szénáinkat egészen elborította. A' már fent megjegyzett Jég esső eséskor a' hallatlan nagyságú jég golyóbisok a' mezőkön kint lévő emberek és barmok között sokakat megsebesítettek, nevezetesen a' szomszédságban lévő Szent Tamási pusztán, a' hol is a' jég minden gabonát a' földig letsépett, egy Juhasz bojtárt annyira megvert, hogy abba kevés idő alatt meghalálozott, ezen kívül Birkákat, Ludat, Réztét Tyukot és más mindenféle repülő madarakat igen sokat agyon vert. Mind ezen váratlan eset mellett is a' volt leg nagyobb szerentse, hogy a' Jég esső ritka volt és csak mint egy két minutáig tartott, mert ha az sűrűbben esett, és csak 10 minutumig tartott volna is, akkor a' mezőkön kint lévő mindenféle marhát és madarakat, az embereket pedig még talám a' házakban is agyon verte volna. — Ugyan ezen mező Városunkban adta elő magát mostanában még az az eset is, hogy egy szegény paraszt asszony, kit is néha a' nehézség törés járta, egy a' Városhoz közel lévő 's a' Duna áradásából még tavaly hátra maradt tóban halászni menvén, éppen a' halászás közben a' nyavalya elérte és csak egyedül maga lévén 's senki segítségére nem mehetvén, a' térdén csak kevéssel felyűl ért vizben belefutott, és három árváinak nagy szomorúságokra más nap az ismét halászni menő emberek által fogott ki.

Legujjabb Párisi Tudósítások.

Egy Párisból e' f. h. 12-ikén elindult kurir azt a' hirt hozza, hogy a' mi Felséges Császáruk 10-ikén estvéli 8 órakor tökéletes egyességbe azon városban megérkezett. Eő Cs. és Kir. Felsége a' meghalálozott *Berthier* Marsal palotájában lakik,

és mindjárt oda menetele után Frantzia király Eő Felségétől meglátogatattott, melly látogatást Eő Cs. és kir. Felsége is a' következő napon visszazonozni méltóztatott. — Orosz Császár Eő Felsége *de l' Elysée* nevű palotában lakik, és Pruszsiai király Eő Felsége a' *St. Germain* nevű külső városban ugyan azon palotában, a' mellybe tavaly szállott vala.

A' kir. Prusus armádának nagyobb része *Párisba* vagyon kvártélyozva. Az ugy nevezett elyseumi mezőkön egész Bologni erdőtskéig lógerez az Angliai armáda. Páris városának külső színe az, a' melly annakelőtte vala. A' teatromok, mellyek három napig bezárattatva voltak, ismét kinyittattak. Minden utszák tömve vannak a' sétálókkal, a' kik a' tabori sátorok közt is szabadon's felelem nélkül azon új külföldi jövevényeket nézegetik. — Minden közönséges épületeken lobog a' fejer zászló. A' király ablakai alatt ezereként áldogálnak a' lakosok 's *Éljen a' Király* kiáltoznak. Minden hárfások azon isméretes nemzeti éneket: *Vive Henri IV.* éneklik közönségesen. A' Kamarákról, a' szabadság énekektől, a' Nep képviselőiről már most semmi szó nincs, és a' midőn *Párisban*, és körülette 100,000 külföldiek állanak, és a' szövetséges armádák mozdólásba vannak, hogy azon Francia hadi korpusokat, a' mellyek *Loire* vizének bal partjára mentek, felkeressék, *Páris* városa a' leg tökéletesebb békessegnek képét mind ezek közt is mutatja.

A' Fels. Monarkhák oda való utazások közben, tsuportonként tódúlt kotsijokhoz a' nép, és teli torokkal: *vive la paix! vivent nos libérateur! vive le Roi!* kiáltotta. —

Mivel a' M. Kurir Titt. Olvasóinak száma reménységünk felett sokkal nagyobb mint volt az első felesztendőben; azért a' későtskében praenumerált Titt. Olvasóknak a' két elsőbbszámú újságdarabokkal nem szolgálhatunk.